

tig enig i dets Indhold. Forslaget har bundet ham; han har ment, at det var det rette, det gennemførlige, idet Folketinget havde sluttet sig dertil enstemmigt, paa en ganske særlig Maade, som man sjælden finder i Folketinget; følgelig vilde han fastholde dette.

Jeg kan altsaa forstaa, at den højtærede Konseilspræsident den Gang gjorde et saadant svagt Forsøg og saa slap det igen, men jeg kan ikke forstaa, hvorfor han nu kommer med dette Forslag paa saa sent et Tidspunkt. Med Hensyn til Affattelsen af Forslaget synes jeg ikke, den kan kræve mere end højst 5 Minutter, naar man beskæftiger sig med det. Det er kun at skrive det Forslag af, som forelaa, og saa skrive nogle ganske ligegyldige Motiver neden under, og jeg tiltror den højtærede Ministers Arbejdskraft dette, at han nok paa 5 Minutter kunde gøre dette Forslag færdigt, selv om han er optagen af mange andre store Ting i denne Samling. Hvorfor kommer den højtærede Konseilspræsident med det saa sent, at det først kan komme til Behandling i denne Maaned? Der var jo ikke det mindste i Vejen for, at dette Forslag var kommet til Forhandling her allerede i November eller December Maaned. Saa havde der været Mulighed for, at det, hvis det blev gennemført, ogsaa kunde komme til at gælde ved det nu forestaaende Folketingsvalg. Selv om det nu gennemføres, vil den højtærede Konseilspræsident vist indrømme mig, at man neppe kan faa Sagen ordnet og de nye Valglistor gjorte i Stand til de nye Folketingsvalg — thi vi skulle jo, hvis det vedtages nu, gaa til en Opløsning af hele Rigsdagen.

Nu forelægger altsaa den højtærede Konseilspræsident Forslaget og hører nu, hvorledes Stillingen er her i Salen. Han hører, at Regeringspartiet — ja, jeg ved ikke, om jeg kan bruge dette Ord overfor den højtærede Konseilspræsident, han hører jo egentlig ikke til det rigtige Regeringsparti — altsaa Reformpartiet, maa jeg sige, har sluttet sig til det gennem dets Ordfører, det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal). Mindre heldigt har han været stillet overfor sit eget snævrere Regeringsparti, det forhandlende Venstre, hvis Repræsentant (J. Pedersen) vel til Slut har sluttet sig til Forslaget, men efter først at have erklæret, at han egentlig var uenig i alle dets enkelte Bestemmelser —, saaledes forstod jeg det ærede Medlem. Han gennemgik hver af dets Bestemmelser for sig og erklærede, at ingen

af dem syntes han helt om; men tilsidst sagde han dog — det maa vel have været af Velvillie overfor sin Konseilspræsident —, at naar det endelig skulde være, vilde han slutte sig til Forslaget. Disse 2 Grupper har han altsaa at regne paa ved Gennemførelsen af Forslaget. Desværre har nu en Repræsentant for Socialdemokratiet (Harald Jensen) erklæret, at han ikke vilde være med til det. Det gør Flertallet noget mindre. Og jeg kan jo ikke vide, om den højtærede Konseilspræsident sætter Pris paa, at jeg erklærer, at jeg vil slutte mig til Forslaget, idet jeg desværre ikke tilfører ham nogen stor Støtte. Men nu kommer det an paa de andre Partier her i Salen, hvorvidt der kan skaffes et Flertal eller ikke, og der har Højre, saa vidt jeg har forstaaet det, erklæret sig imod Forslaget; om det ere de ikke i Stand til at forhandle. Men der er et andet Højre her i Salen, som plejer at stille sig venligt overfor Regeringer, der ere udgaaede fra Folketinget. Det er det frikonservative Parti, og paa dets Vegne har jo et Medlem (Rottbøll) talt og erklæret, at dette Parti vel havde Indvendinger at gøre mod Forslaget, men dog ikke saadanne, at det derudfra vilde gøre nogen virkelig Modstand. De vilde bare have et eneste Spørgsmaal besvaret, inden de sluttede sig dertil, og det var Spørgsmaalet om de kongevalgte, nemlig hvorvidt disse falde ind under Opløsningen af Landstinget eller ikke. Dette Spørgsmaal har jo før været berørt her i Landstinget, og den tidligere Konseilspræsident plejede at svare med den Frase — den Ytring, skal jeg sige —, at dette Spørgsmaal hørte ind under Statsraadet, og derfor kunde han ikke give noget Svar derpaa.

Jeg tiltror paa Forhaand den højtærede nuværende Konseilspræsident dette, at han ikke vil gentage, hvad den tidligere Konseilspræsident har sagt i den Henseende. Jeg tror, at han paa mange Punkter er forskellig fra den forhenværende Konseilspræsident. Jeg tiltror ham ogsaa større Originalitet, end at han just vilde bruge den samme Vending, som efter min Mening med saa lidt Held blev benyttet af den tidligere Konseilspræsident. Men Spørgsmaalet er nu rettet til ham. Vel hørte jeg, at det ærede Medlem (Rottbøll), der rettede det, sagde, at Konseilspræsidenten behøvede ikke at besvare det her i Salen, han kunde besvare det i Udvalget. Men da den højtærede Minister jo ved, hvor vigtigt Spørgs-